

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Medgyessy Ferenc

Idő

1958

Szerző: **Nagy részvétellel kísérték utolsó útjára**
Cím: **Medgyessy Ferencet**

Forrás:

Képviselet

(Hely)

1958. 7. 25.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Medgyessy Ferencet, a Magyar Népköztársaság Munka Vörös Zászló Érdemrendjével kitüntetett kétszeres Kossuth-díjas kiváló művészt, művészeti életünk nagy halottját csütörtök délelőtt a Nemzeti Galéria aulájában ravatalozták fel. Az örökzöld növényekkel és kandaláberekkel körülvett ravatal előtt bársonypárnákon helyezték el Medgyessy Ferenc kitüntetéseit; az állami és társadalmi szervek, a barátok és tisztelők koszorúit szinte elborították a ravatalt.

A koporsó mellett az elhunyt nagy szobrászművész pályatársai, szülővárosának, Debrecennek, a hődmezővásárhelyi és a Százados úti művésztelepnek a képviselői álltak díszőrséget. Az utolsó búcsúra eljött Mihályfi Ernő művelődésügyi miniszterhelyettes, Aradi Nóra, a minisztérium képzőművészeti osztályának vezetője, számos művész és főiskolai növendék, s a fővárosi üzemek, gyárak és hivatalok több száz dolgozója, hogy lerója kegyeletét.

Délután pályatársainak, barátainak és tisztelőinek hatalmas tábora kísérté utolsó útjára a Kerepesi temetőben Medgyessy Ferencet. A temetésen megjelent Kállai Gyula államminiszter, az MSZMP Központi Bizottságának titkára, a Politikai Bizottság tagja, Szerényi Sándor, az MSZMP Központi Bizottsága tudományos és kulturális osztályának helyettes vezetője, Aczél György, a művelődésügyi miniszter első helyettese, Mihályfi Ernő műve-

lődésügyi miniszterhelyettes, s a magyar kulturális és társadalmi élet számos más neves képviselője.

Az egyházi szertartás után elsőnek Pogány Ö. Gábor, a Nemzeti Galéria főigazgatója búcsúzott a halott mestertől a Képzőművészeti Tanács nevében.

Hívei és rajongói — mondotta többek között — századunk legnagyobb magyar szobrászának minősítették őt, de nem túloztak akkor sem, amikor világraszóló jelentőséget tulajdonítottak szobrászatának. Szobraiban a dolgozó magyar ember a maga szemléletére ismer. Típusait a magyar milliók képviselőinek lehet minősíteni, mert közös sorsukat, összetartozásukat példázzák, a föld, a munka atmoszféráját, a hétköznapi és az ünnepek eseményeit személyesítik meg.

A mester szülővárosának, Debrecennek utolsó üdvözlését Ménes János, a Debreceni Városi Tanács végrehajtó bizottságának elnöke tolmácsolta. Megemlékezett arról, hogy a mester néhány hónappal ezelőtt Debrecennek adományozta 30 alkotásának kisplasztikáját.

A Képzőművészek és Iparművészek Szövetsége nevében Somoqi József Kossuth-díjas szobrászművész, a barátok nevében László Gyula egyetemi tanár, a Százados úti művésztelep alkotóinak képviselőiben Csorba Géza Kossuth-díjas szobrászművész búcsúzott. Megyeri Barna a tanítványok búcsúszavait tolmácsolta.

A beszédek elhangzása után a kórus gyászéneket adott elő, majd a koporsót lebocsátották a sírba, amelyet rövidesen elborítottak a család az állami és a társadalmi szervek, a barátok és a tisztelők koszorúit, virágcsokrait.